

Inhoud

	Pagina
Woord vooraf	7
1. Het wereldwijde lichaam van Christus	9
<i>Efeze 3:14-19, 1 Korinthe 12:12-27</i>	
2. Navolgen heeft gevolgen	15
<i>Johannes 15, 2 Timotheüs 3:12</i>	
3. Welkom in de strijd	21
<i>Genesis 3:15, Mattheüs 4:1-11, 1 Petrus 5:8-11</i>	
4. Wie volhardt tot het einde... ..	27
<i>Hebreeëen 10, 11 en 12</i>	
5. Kerk in de minderheid	33
<i>1 Koningen 19, Openbaring 3:8</i>	
6. Met ontferming bewogen.....	39
<i>Exodus 32, Romeinen 9, Mattheüs 9:35-38, Lukas 19:41-44</i>	
7. De kracht van het gebed	45
<i>Handelingen 12:1-19, Jakobus 5</i>	
8. Van kruis naar kroon	51
<i>Romeinen 8:15-23, Openbaring 7:9-17</i>	

Woord vooraf

De bijbelstudies in dit boekje zijn geïnspireerd door mijn ontmoetingen met de Vervolgde Kerk. Door de contacten met onze vervolgde broeders en zusters zijn veel bijbelgedeelten op een nieuwe manier voor mij gaan leven. Dat heeft mijn geloofsleven verrijkt, maar soms ook behoorlijk op z'n kop gezet.

Voor veel christenen in het Westen is geloven best iets 'comfortabels', iets wat je rust en kracht geeft. Maar dat geloven ook met strijd en volharding te maken heeft hoor je niet zo vaak. De wereldwijde kerk onder het kruis leert ons dat de weg achter Jezus aan altijd een weg is van kruis naar kroon, door het lijden en de strijd heen naar de eeuwige heerlijkheid. Hoe we daar als gelovigen mee omgaan, leren we vanuit de Bijbel. Daar willen deze bijbelstudies bij helpen.

Deze bijbelstudies zijn een uitwerking en verdieping van een aantal studies die ik maakte voor een project van het Evangelisch Werkverband, samen met m'n collega-predikanten Taco Koster en Peter Smilde. Ter voorbereiding reisden we naar Pakistan waar we veel voorgangers hebben gesproken over deze thema's.

Ik hoop en bid dat de bijbelgedeelten die aan bod komen, mede gelezen door de ogen van de Vervolgde Kerk, u als lezer zullen inspireren, bemoedigen en scherpen en zo bijdragen aan de groei van uw geloof, aan de eer van onze God en aan verbondenheid met de Vervolgde Kerk.

Ermelo, april 2012

Ds. Ron van der Spoel,
adjunct-directeur Kerk&Theologie Open Doers Nederland

1 Het wereldwijde lichaam van Christus

Efeze 3:14-19, 1 Korinthe 12:12-27

Inleiding

Wie lid is van een plaatselijke gemeente heeft de neiging om al de bijbelgedeelten die gaan over gemeente zijn toe te passen op de eigen gemeente. De gemeente, dat zijn wij. We weten wel dat onze gemeente deel uitmaakt van een wat groter geheel, van een kerkverband. Sommigen beseffen dat we met al die kerkverbanden samen de kerk in Nederland vormen, maar dat is al behoorlijk ver bij ons gemeentegeroel vandaan. De Bijbel trekt de grenzen van de kerk van Christus echter nog veel breder. De kerk van Christus is die grote beweging van christenen wereldwijd. Het lichaam van Christus bestaat uit alle gelovigen die Jezus volgen op deze wereld. Het is de kerk van Christus in het Zuiden, waar grote armoede heerst. Het is de kerk in Azië en Noord-Afrika, waar vervolging aan de orde van de dag is. Met heel die kerk, al die broeders en zusters, zijn we onlosmakelijk verbonden. Heel mooi komt dat in de brieven van Paulus tot uiting in het overbrengen van de groeten aan elkaar. De ene gemeente groet de andere, verbonden in haar ene Heer.

Je merkt dat ook als je op vakantie of op reis bent en je komt waar ook ter wereld een andere gelovige tegen. Dan ervaar je dat je een band met elkaar hebt, dat je over de grenzen van taal en cultuur heen, iets hebt wat je met elkaar verbindt, namelijk het geloof in diezelfde Heiland Jezus Christus.

Verwerking

1. Wat is je ervaring met ontmoetingen met gelovigen in een ander land?

Efeze 3:14-19 Samen met alle heiligen

De plaatselijke gemeente heeft de wereldwijde kerk van Christus echt nodig. In Efeze 3 heeft Paulus het over wat er gebeurt als gelovigen elkaar ontmoeten en hun geloofservaringen met elkaar gaan delen. In het begin van dit hoofdstuk heeft hij beschreven dat hij het mysterie van Gods genade bekend heeft mogen maken aan de heidenen. Dan beschrijft hij in vers 10 dat de kerk deze volle wijsheid van God wereldwijd bekend mag maken. Daarom moet ze de moed niet verliezen, ook niet als Paulus vervolgd wordt (vers 13). Integendeel, zijn gebed is dat de kerk de kracht van de Geest zal ontvangen, zodat Jezus echt in hun harten zal leven en die liefde in hun leven zal

blijven. Want als dat gebeurt, zo vervolgt hij in vers 18, dan zullen we samen met alle heiligen begrijpen *wat de breedte en lengte en diepte en hoogte is, en u de liefde van Christus zou kennen, die de kennis te boven gaat, opdat u vervuld zou worden tot heel de volheid van God*. John Stott schrijft bij zijn uitleg van dit vers: 'Waar je wereldwijd mensen spreekt over de liefde van Christus, ga je ontdekken dat Jezus' liefde lang genoeg is om eeuwig te duren, breed genoeg om de hele wereld te omvatten (joden en heidenen), diep genoeg om de diepst gevallen zondaar te redden en hoog genoeg om hem of haar tot in de hemel op te heffen (John Stott, *The Message of Efesiërs*, serie *The Bible Speaks Today*).

Je hebt als christenen elkaar nodig om te ontdekken hoe alomvattend Jezus' liefde is. Je hebt elkaar daarvoor nodig in de plaatselijke gemeente, in de landelijke kerk en als wereldwijd lichaam van Christus. Daarom is het lezen over wat er in de wereldwijde kerk gebeurt niet een hobby, maar een prachtige kans om God te verheerlijken, want je leest over zijn grote daden en over de reikwijdte van Jezus' liefde. Dat versterkt je geloof. Je leest wat God op zoveel verschillende plekken aan het doen is, hoeveel mensen bemoedigende ervaringen met God opdoen. Dat opent je ogen voor dingen van God die je nog niet kende, die je niet kon vermoeden. En zo wordt iedere gelovige door het delen van elkaars ervaringen in het leven met God, verrast door de enorme liefde van God in zijn Zoon Jezus Christus. Deel zijn van een wereldwijd geheel zorgt voor mooie verrassingen!

Verwerking

2. Wat heb je ontdekt over God door verhalen over de Vervolgde Kerk of door eigen ontmoetingen met gelovigen uit een ander land of cultuur?

1 Korinthe 12:12-27 Eenheid in verscheidenheid

Zowel voor de plaatselijke gemeente als voor de wereldwijde kerk van Christus geldt dat ze bestaat uit veel totaal verschillende leden. Als Paulus in 1 Korinthe 12 schrijft over de eenheid van het lichaam van Christus, begint hij eerst over de enorme verscheidenheid. In vers 4 tot 11 benadrukt hij dat er in de gemeente en de kerk van Christus een grote diversiteit aan gaven van de Geest is. Vervolgens maakt hij duidelijk dat er te midden van al die verschillende gaven een heel diepe eenheid in de gemeente is.

Vers 12-14

Om dat duidelijk te maken gebruikt hij het beeld van de gemeente als menselijk lichaam. Ons lichaam bestaat uit veel verschillende delen, zowel zichtbaar als onzichtbaar. Maar al die delen vormen wel dat ene lichaam. Zo is het ook in de gemeente, zowel lokaal als wereldwijd. De kerk bestaat uit verschillende leden, maar samen vormen

ze die ene kerk van Christus. Die eenheid wordt bepaald doordat, zo schrijft Paulus in vers 13, we allemaal gedoopt of doordrenkt zijn van één Geest. De vervulling met de heilige Geest is wat ons met elkaar verbindt. Ook in Filippenzen 2:1 noemt Paulus de ‘gemeenschap van de Geest’ als het kenmerk van eenheid in de gemeente. Die aanwezigheid van de Geest merk je bij de ander als je de liefde van Jezus in hem of haar herkent, want liefde is de hoogste gave van de Geest (12:31 en 13:1-13). Aan de vruchten kent men de boom, dat geldt ook voor de eerste vrucht van de Geest, de liefde (Galaten 5:22). Waar je die gevende liefde (*agapè*) in iemand merkt, weet je dat je met een broeder of zuster te maken hebt, dat je behoort tot hetzelfde ‘lichaam’. De vervulling met de Geest die ons gelovigen wereldwijd met elkaar verbindt is letterlijk het vol van Jezus zijn. De Geest vervult ons hart met de liefde van Jezus. En dat herken je bij die ander, in de plaatselijke gemeente en waar je op deze wereld ook een andere gelovige ontmoet.

Vers 15-21

Waar deze eenheid in het samen vol van de Geest zijn ervaren wordt, is er alle ruimte voor verschillen tussen de gelovigen. Die ruimte wordt dan juist als een geweldige rijkdom beleefd: het oog, het oor, de hand en de voet - ze zijn zo verschillend, maar ze hebben elkaar nodig om dat ene lichaam te vormen. En daarbij stroomt hetzelfde bloed door hun aderen, dezelfde liefde drijft hen. Omdat die andere gelovigen anders zijn vullen we elkaar juist met onze verschillen zo mooi aan. We hebben elkaar nodig, we kunnen zoveel van elkaar leren. Paulus zegt dat prachtig in Romeinen 1:11: *Ik verlang er vurig naar u te zien, om u in enige geestelijke genadegave te laten delen, waardoor u versterkt zou worden, dat is te zeggen, om in uw midden samen bemoedigd te worden door het onderlinge geloof, zowel dat van u als dat van mij.* In de ontmoeting met andere gelovigen, ook als ze in een situatie van vervolging leven, is er altijd wederkerigheid. Niet alleen breng je als westers christen iets naar hen, maar je neemt zeker zoveel geloofskennis en ervaring mee terug naar huis. Je wordt altijd bemoedigd door elkaars geloof. Daarom is het zaak dat we ons bij alles wat we horen, lezen of meemaken van andere gelovigen, afvragen: wat leer ik van hen?

Vers 22-27

Het is opvallend dat Paulus zo nadrukkelijk in gaat op de zwakke lichaamsdelen. Hij bedoelt hiermee de inwendige organen. Aan de ene kant behandelen we deze organen met meer zorgvuldigheid en respect, aan de andere kant schamen we ons er voor (vers 23). We schatten ze als ‘lager’ in dan een oor of oog. Maar een oor of oog kan gemist worden, een maag of darm niet. Let dus in de gemeente en in de wereldwijde kerk van Christus niet op wat er mooi of indrukwekkend uitziet. In het lichaam van Christus is niemand belangrijker dan de ander, niemand is overbodig. Er is dus ook geen zwakke of sterke kerk, we behoren tot dat ene lichaam en dan blijkt dat de kerk van Christus die op het oog ‘zwakke’ kerken hard nodig heeft. De Vervolgde Kerk oogt zwak, maar blijkt voor het geheel van Gods kerk onmisbaar in wat we via hen van Jezus mogen zien. Daarom sluit Paulus dit gedeelte af met de oproep om echt met elkaar mee te leven in

de gemeente en in de kerk van Christus. Je deelt in elkaars lijden en in elkaars vreugde. Binnen de plaatselijke gemeente krijgt dat duidelijk vorm in het gebed voor elkaar en in het geven van concrete hulp. Maar zo kan dat ook in de wereldwijde kerk van Christus: bid voor elkaar, leef echt met elkaar mee en help elkaar waar mogelijk. Dan ervaar je de rijkdom van dat ene lichaam van Christus, van de verbondenheid in de Geest, van die gezamenlijke liefde voor Jezus. In het geven aan elkaar binnen dat ene lichaam, merk je hoeveel je daarin ook ontvangt van elkaar.

Verwerking

3. Over sterke en zwakke 'leden' gesproken ... wat is een sterke kerk en wat is een zwakke kerk?
4. Er is een geestelijke eenheid in de gemeente en de wereldwijde kerk. Op welke manieren kunnen we echt met elkaar en met de wereldwijde kerk verbonden blijven?

Tot slot

De ervaring van veel gelovigen is dat juist het over de eigen kerkgrenzen of landsgrenzen kijken heel verrijkend is voor je geloofsleven. Ga gewoon eens een keer bij een andere gemeente in je dorp of stad op bezoek, maak een keer een dienst van hen mee en ontdek wat dat aanvult op wat je zelf al beleeft met God. Ga als je in het buitenland bent niet naar een Nederlandse dienst voor toeristen, maar ga op zondag zo mogelijk naar de plaatselijke gemeente, ongeacht de denominatie. Dat bemoedigt hen en jezelf.

2 Navolgen heeft gevolgen

Johannes 15, 2 Timotheüs 3:12

Inleiding

Als je een gemiddelde gelovige vraagt wat geloven voor hem of haar betekent krijg je vaak als antwoord dat geloven rust geeft, dat Jezus volgen je helpt om meer vrede te ervaren. Dat is ook een bijbelse lijn, denk aan Psalm 23 met de stille wateren en groene weiden of aan Mattheüs 11:28 waar vermoeiden en belasten rust ontvangen bij Jezus. Maar er is ook een andere lijn in Gods Woord. Geloven betekent niet alleen rust ontvangen, het betekent ook dat je het in deze wereld moeilijk zult hebben. Jezus volgen is niet alleen rusten, maar ook midden in de storm terechtkomen. Jezus zelf heeft het daar voortdurend over. Al aan het begin van de Bergrede, in de zaligsprekingen, zegt Hij: *Zalig zijn zij die vervolgd worden om de gerechtigheid, want van hen is het Koninkrijk der hemelen. Zalig bent u als men u smaadt en vervolgt, en door te liegen allerlei kwaad tegen u spreekt, omwille van Mij.* (Mattheüs 5:10, 11) Op veel andere plaatsen in het evangelie komt Hij daarop terug en in zijn afscheidsrede in Johannes 13-17 heeft Hij het er nog een keer heel indringend over met zijn discipelen. Na het laatste paasmaal met hen gevierd te hebben en tijdens de wandeling vanuit Jeruzalem naar Getsemane, spreekt Jezus zijn laatste woorden tot de discipelen voor zijn sterven.

Verwerking

1. Herken je het dat Jezus volgen ook betekent dat je het daardoor soms moeilijk krijgt?

Johannes 15

In hoofdstuk 15 spreekt Jezus dan over de eenheid met Hem, de innerlijke verbondenheid van een gelovige met Jezus: *Blijf in Mij, en Ik in u.* (vers 4) Deze verbondenheid is voor de gelovige een grote blijdschap (vers 11), maar het is ook een opdracht: ga op weg en draag vrucht (vers 16). En op weg gaan met Jezus betekent naast blijdschap per definitie ook weerstand.

Vers 18, 19

Direct nadat Jezus zijn discipelen heeft gezegd dat ze op weg moeten gaan om vrucht te dragen, dus om anderen ook te laten delen in zijn liefde en vergeving, vertelt Hij hun wat hun daarbij te wachten staat: haat van de wereld. En Jezus vertelt er direct

bij waarom: omdat Hij ons uit de wereld heeft weggeroepen, omdat we drinken uit een andere Bron, leven volgens andere normen, andere prioriteiten hebben, daarom haat de wereld ons. Wij zijn zo radicaal anders en dat is vaak irritant. De haat is er niet als we een vaag evangelie preken, maar komt op zodra we Jezus als de Weg, de Waarheid en het Leven proclameren.

Een christen wordt ervaren als een luis in de pels voor de wereld om hem heen, maar ook voor jezelf voelt het ongemakkelijk. Niemand wil uit zichzelf de uitzondering zijn, anders dan de rest zijn. Dat maakt je kwetsbaar en eenzaam. En toch heeft Jezus ons bewust in die positie gebracht door ons uit de wereld weg te roepen, door ons anders te maken. Het is een thema dat steeds terugkeert in het Nieuwe Testament. Lees bijvoorbeeld wat Jezus hierover zegt in zijn hogepriesterlijk gebed in Johannes 17. In vers 15-20 bidt Hij zijn Vader om ons niet uit de wereld weg te nemen, maar midden in deze wereld te beschermen tegen de duivel en ons te heiligen door de waarheid. Dan zegt Jezus: Ik zend hen uit naar de wereld. Denk ook aan Efeze 4:20: *Gij geheel anders: gij hebt Christus leren kennen.* (NBG-vertaling 1951)

Vers 20, 21

Jezus vervolgt zijn voorspelling van haat die ons wacht door zichzelf ten voorbeeld te stellen: een slaaf is niet meer dan zijn meester. Als men Hem al heeft gehaat en vervolgd, zullen ze dat ook doen met degenen die Hem dienen en bij Hem willen horen. Door heel de kerkgeschiedenis heen is dat een rode draad voor de gelovigen. Ieder die Jezus dient en volgt, krijgt te maken met weerstand in wat voor vorm dan ook. Wat we ons daarbij goed moeten realiseren is dat het hierbij niet zozeer om ons als persoon gaat, maar dat het om Jezus gaat die in ons is. De 'wereld' haat Jezus en daarmee ook alles en iedereen die met Hem verbonden is. Ze zullen het je vanwege Mij aandoen, zegt Jezus in vers 21. Dat maakt het qua beleving echt anders, vertellen vervolgte christenen. Het is geen aanval op mijn persoon, het is een aanval op Jezus die men wil treffen door mij te treffen. We mogen het met Hem en voor Hem ondergaan. Diepere verbondenheid dan delen in zijn lijden is er niet!

Verwerking

2. 'Haat' klinkt erg fors. Wat bedoelt Jezus met 'haat', hoe uit die 'haat' zich concreet in onze omgeving?
3. Waarin zit voor jou het 'anders-zijn' ten opzichte van je omgeving?
4. Weerstand die je ervaart is niet tegen jouw persoon bedoeld, maar tegen Jezus. Is dat zo? Wat betekent dit dan voor je manier van omgaan met weerstand?

2 Timotheüs 3:12

Als het zo duidelijk is dat haat en vervolging bij het volgen van Jezus horen, hoe kan het dan dat wij daar vaak zo weinig van merken in ons leven? Die vraag komt vaak boven als het hierover gaat. We hebben de neiging om het op het verschil in situatie te gooien. Daar is het moeilijker om te geloven in een moslimcultuur dan hier. Wij leven in vrijheid, elders is dat niet zo. Toch lezen we in de Bijbel nergens dat het afhangt van de omstandigheden of navolgen consequenties heeft voor je leven als christen. Paulus vermeldt in zijn brief aan Timotheüs kort de vervolgingen die hij heeft doorstaan (vers 11) en zegt dan bijna terloops: *Allen die godvruchtig willen leven in Christus Jezus, zullen vervolgd worden.* Als wij dus geen vervolging, geen weerstand ervaren, is het de vraag of we wel godvruchtig in Christus Jezus leven. Anne van der Bijl, oprichter van Open Doors, zegt in dit verband: 'We zijn het nog niet waard om vervolgd te worden.' Navolging van Jezus heeft namelijk alles te maken met door Hem uitgezonden worden. Hij wil dat wij zijn getuigen zijn, anderen over Hem vertellen. Vervolging staat in de Bijbel dan ook altijd in het kader van getuigen. Wie niet getuigt zal ook niet vervolgd worden. Misschien is dat de reden waarom veel christenen in het Westen geen vervolging of weerstand ervaren: ze hebben het nooit met anderen over Jezus.

Haat en weerstand hoort onlosmakelijk bij het leven met Jezus op aarde. We hoeven het niet op te zoeken; als we echt met Hem leven en onze prioriteiten en keuzes door Hem laten bepalen, komt het vanzelf. Als we verlangen om van Hem te getuigen en Hem vragen om ons de kans te geven zijn naam te belijden, zal dat ook gebeuren en zullen we de consequenties daarvan ervaren. Maar daarbij mogen we ook weten dat Hij ons juist dan niet loslaat, maar ons draagt en sterkt en geeft wat we nodig hebben. Die belofte klinkt prachtig in Mattheüs 10, waar Jezus, vlak voor Hij de twaalf discipelen op pad stuurt om te getuigen van Hem, tegen hen zegt: *Wees niet bevreesd...* (Mattheüs 10:28-33) Dit is niet een algemene uitspraak, maar een belofte speciaal voor hen die getuigen van Jezus.

Verwerking

5. Wie niet wordt vervolgd, leeft niet echt met Jezus. Wat vind je van deze conclusie? Wanneer spreek je van vervolging en wanneer van weerstand?
6. 'Vervolging' wordt in gang gezet door het getuigen van Jezus. Wat betekent dit voor ons getuigen van Hem?
7. Heb je ervaring met reacties van mensen als je het hebt over je geloof en Jezus? Is er altijd negatieve reactie?
8. 'Wees niet bang,' zegt Jezus telkens weer tegen getuigen van Hem. Hoe kun je angst overwinnen?